

**SIDONIE & NATHALIE — FRÅN
LIMHAMN TILL LOFOTEN
— AV SIGRID COMBÜCHEN**

**MALMÖ
STADSTEATER**

URPREMIÄR PÅ INTIMAN 12 SEPTEMBER 2020

Cecilia Lindqvist

Sandra Stojiljkovic

Kerstin Andersson

Lukas Olde Monnikhof

Joakim Gräns

**SIDONIE & NATHALIE – FRÅN LIMHAMN TILL LOFOTEN
ÄR EN DRAMATISERING, GJORD AV KARIN PARROT-JONZON,
UTIFRÅN SIGRID COMBÜCHENS AUGUSTPRIS-NOMINERADE
ROMAN MED SAMMA NAMN.**

REGI Karin Parrot-Jonzon
SCENOGRAFI OCH KOSTYM Marie i Dali
LJUDESIGN Robert Claesson
MUSIK OCH LJUDESIGN Magnus Jarlbo
MASK Elisabeth Karlsson
DRAMATURG Felicia Ohly

I ROLLERNA

SIDONIE – Cecilia Lindqvist
NATHALIE – Sandra Stojiljkovic
STINSEN I SKANÖR/HENDRYK/
DR. FREDRIKSEN/DANKEN – Joakim Gräns
FRU MARTENSSON I SKANÖR/FRU HANSSON I HÖÖR/
FRU IVARSSON/LÅSAREN – Kerstin Andersson
BARONSONEN I HÖÖR/STATIONSVAKT HÅLSINGBORG/
TYSK SOLDAT– Lukas Olde Monnikhof*

**Praktikant från Teaterhögskolan i Malmö*

Foto Irene Palayo Lind

Då jag hade läst färdigt *Sidonie & Nathalie* lämnade den mig inte. Det var Sigrid Combüchens språk som jag upplevde hade en "köttighet" som etsade sig fast. De starka känslorna och samtidigt den oerhört klara blicken. Det osentimentala och det oerhörda. Kanske var det denna kombination som satte igång min egen lust att få se, uppleva, denna historia gestaltad på en scen.

Och. En tanke som följt mig hela tiden under arbetet, både med dramatiseringen och regin; *vad kan då inte ett liv innehålla!* Utan att på något sätt varit med om vad Sidonie och Nathalie går igenom känner jag igen mig.

Allt detta liv.

KARIN PARROT-JONZON
Dramatiker och regissör

ETT SAMTAL MED SIGRID COMBÜCHEN

Hur fick du idén till berättelsen om Sidonie & Nathalie?

– Jag hörde de båda namnen tillsammans i en dröm. Man skall lyssna på sina artikulerade drömmar om man är författare. Inte nödvändigtvis använda dem bokstavligen. Men nu blev det så. Romanen kom inte som idé i bemärkelsen koncept. När jag börjar på en bok har jag inte en handling klar eller ens delvis klar. Det finns författare som kan berätta sin historia innan de skriver den. För mig leder det ena ordet till det andra. Det är ofta oväntat för mig själv vad som sker i själva handlingen. När det denna gång började spinna kring stommen av en historia om två kvinnor på vandring genom Europa i krig och sedan vidare genom Sverige (och slutligen Norge), tillkom förstås det man kallar research. Utöver det jag läste på i böcker och tidningskällare och såg på Youtube osv. fanns en stor mängd minnesfragment av vad jag hört familj och släktingar berätta om tiden då jag själv var baby och småbarn. Osorterade minnen som hamnade i ett sammanhang här. Om än inte ”rätt” sammanhang. Läger man mosaik av olika sorters stenar hamnar de

inte i sitt eget stensammanhang, utan blir bitar i någon annans bildsammanhang. Det är så berättelser skrivs, även om de verkar genomtänkta och konsekventa när är klara.

Vad tror du flykt gör med människor? Vem blir man om man måste börja om på nytt?

– Det tycks vara beroende av vem man är och under vilka omständigheter man flyr. Det finns ju skatteflyktingar, med darr på stämman och en känsla av att ha blivit förföljda... I exakt motsatt ände människor som inte har en aning om att eller vart de skulle fly, fast de lever i ständigt armod och under hot av mer eller mindre organiserad brottslighet. Det är alldeles omöjligt att säga allmänna saker om flykt och flyktingar utan att bli pretentiös och sentimental. Flyktingar som folkkategori har blivit en utspridd nation av hemlösa, oftast utan hopp om att återvända. Och även den nationen är ett klassamhälle. De som 2015 ville till Europa flydde inte bara från utan till. Även om förhoppningarna om en bra nystart kom på skam för de flesta fanns tro på den egna förmågan att smida en framtid.

Foto Jacqueline Åkerman

De enorma lägren i grannländer till krisområdena består främst av folk som flytt bort från, ofta hals över huvud. I min berättelse är Nathalie en ”bort från”-flykting och Sidonie en ”bort till”-flykting. Det präglar deras överlevnad. Nathalie tycks ha haft drag av letargi redan innan hon måste ut på vägarna, Sidonie en trubbig resursstyrka som slår sig fram. Själva livet har varit givmilt mot Nathalie. Hon har drabbats av tragedi och umbäranden men sedan kommer nya gåvor. Livet är snålt mot Sidonie från början till slut trots att hon är den robusta. Livet är inte rättvist.

Sidonie & Nathalie har en inte helt enkel relation. Varför har de så svårt för att tycka om varandra?

– Ja varför skulle de tycka om varandra bara därför att de sitter i samma båt? Jag brukar betona att jag inte vet mer om mina romankaraktärer än läsaren. Som författare väntas man ofta ha bakgrunden till personerna, ett helt eller i alla fall fjärdedels liv som skulle kunna förklara varför de beter sig som de gör. Men var och en får tolka på sitt sätt. Jag tror att

de är som ett kungligt resonemangsparti – hopträngda i samma sovkaabyss utan att känna eller vilja känna varandra. Efterhand blir de mer följsamma av vanan. Fysiskt kommer de mycket närmre varandra än de vill. Tror där är dålig kemi, Nathalie klassföraktar Sidonie som faller för kitsch och prylar, men beundrar hennes språköra och råstyrka. Sidonie tycker Nathalie är en hora men drar nytta av hennes kunskaper och säkra sätt att vara. Hur många människor tycker man om bara därför att man tvingas ihop med dem?

Hur känns det nu att din roman ska bli en teaterföreställning?

– Bonus är ju att den alls blir det efter den tidiga vårens oro för hur mycket pandemin skulle stoppa även under hösten. Manus blev en positiv överraskning. Man frågar sig ju hur sjutton man skall få äggröran tillbaka in i ägget – alltså forma en villande och spridd berättelse så att den får plats i pjäsform. Så mycket måste bort. Överraskningen för mig var då hur mycket som faktiskt kom med! Manusarbetet har varit Karin Parrot-Jonzons helt och hållet. Det jag har bidragit med har varit trolöshet mot mina egna formuleringar. Ibland är respekt för den litterära förlagan till skada för den dramatiska idén. Efter det förlitar jag mig på scenmänniskan. Mycket har skett med skådespelarkonsten på senare decennier: det tysta spelet, nyansering som är nästan ”ingenting” och ändå ger ett så genomträngande intryck att man efteråt går och försöker förklara för sig själv vad det var man upplevde.

**”JAG TROR ATT EN MÄNNISKA
FÅR LOV ATT FINNAS, EXISTERA,
MED ALLA SINA EGENSKAPER,
UTAN DOKUMENTATION. DET
ÄR NÅGOT ÖVERDRIVET... DET
DÄR MED PAPPER, IDENTITET...”**

**”HAN LIKSOM BJÖD IN MIG,
INBEGREP MIG, SOM OM VI
TVÅ HADE ANSVAR FÖR
HENNES PASSION.”**

**”VI KOMMER ALDRIG
ATT MÖTAS, BARA GÅ
TILLSAMMANS”**

**”JAG SKULLE GÄRNA FORTSÄTTA
SÅ HÄR IN I EVIGHETEN, ALDRIG
STIGA AV. INTE MER STIGA AV
OCH PÅBÖRJA NÅGOT NYTT”**

INSPICIENT Kattis Blanking
SUFFLÖR/PRODUKTIONSASSISTENT
Ellen Nilsson
PRODUCENT Isabella Posse Boquist

SCENMÄSTARE Kalle Magnusson
BITRÄDANDE SCENMÄSTARE Piotr Kassaraba
LJUDTEKNIKER Harald Gagge
LJUSTEKNIKER Sara Hansson, Olivia Grefve
REKVISITÖR Åsa Isacsson

KOSTYMKOORDINATOR/SKRÄDDARE
Mariane Josefsson
FÄRGNING/PATINERING Alicja Ekerholm
PÅKLÄDARE
Alicja Ekerholm, Ida Persson

SMEDJA Johan Lindsjö
MÅLERI Björn Nyström
LÄRLING MÅLERI Pontus Palmgren
SNICKERI Vincent Gadd
TAPETSERI Mikael Palmqvist
SPECIALEFFEKT Magnus Nilsson
SCENOGRAFITEKNISK SAMORDNARE
Hansson Sjöberg
DEKORATELJÉCHEF Erik Pilesjö

KOMMUNIKATÖRER
Carin Hebelius, Erik Roman, Irene Pelayo Lind
SERVICEANSVARIG Inger Börjesson
FÖRSÄLJNINGANSVARIG David Ringqvist
INNESÄLJARE Sofie Åström
FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly
PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell
TRYCK JustNu, Malmö

MARKNADSCHEF Jenny Bång
TEKNISK CHEF Jerker Pyron
CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam
CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN
Paola Billberg Johansson
FÖRESTÄNDARE KOSTYMSERVICE
Gyöngyi Balázs
LJUSANSVARIG Robert Claesson
STÄDLEDARE Linda Lövgren
EKONOMICHEF Leif Jönsson

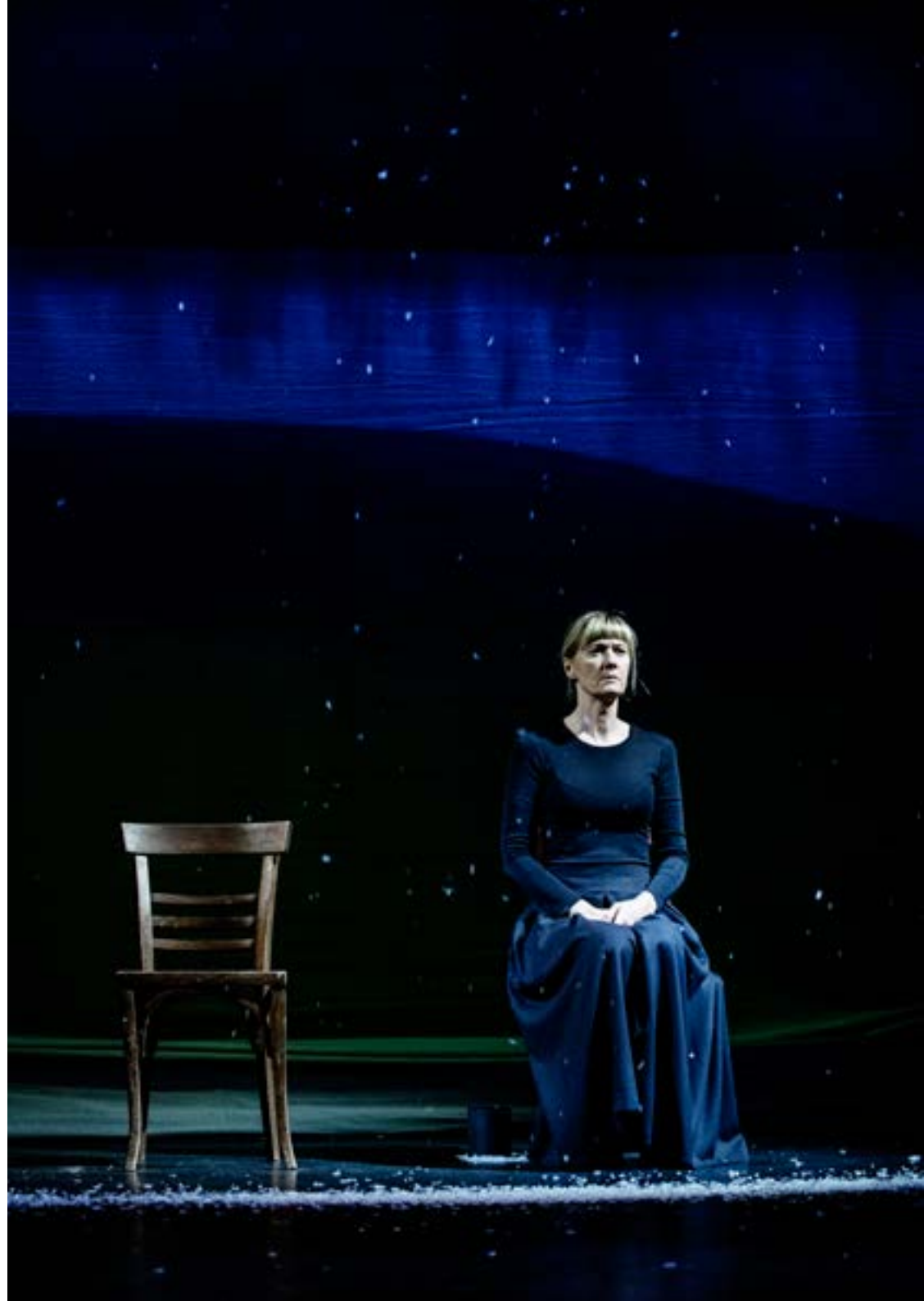
CHEFSASSISTENT Agneta Nessrup
TEATERCHEF OCH ANSVARIG UTGIVARE
Kitte Wagner

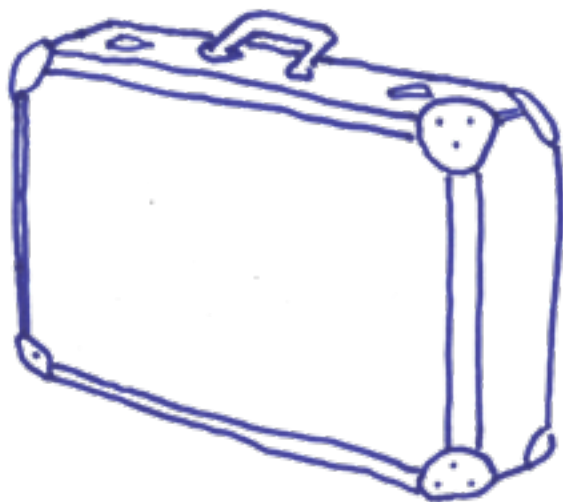

FOTOGAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR
AV UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN.
VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN.

Malmö Stadsteaters verksamhet finansieras i huvudsak med bidrag från
Malmö Stad och Region Skåne (inkl Staten via kultursamverkansmodellen).

MALMOSTADSTEATER.SE